

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De curationibus à Domino & à Prophetis factis. cap. lx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Deut. 22. **S**I AMBVLANS per viam, in arbore vel in terra nidum auis inueneris, & matrem pullis vel ovis desuper incubantem, non tenebis eam cum filiis, sed abire patieris, captos tenens filios, vt bene sit tibi, & longo viuas tempore.

De curationibus à Domino & à Prophetis factis.

CAP. LX.

4. Reg. 5.

VENIT Naaman cum equis & curribus, & stetit ad ostium domus Elisei: misitque ad eum Eliseus nuntium, dicens: Vade, & lauare septies in Iordane, & recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis. Iratus Naaman recedebat, dicens, Putabam quod egrederetur ad me, & stans inuocaret nomen Dei sui, & tangeret manu sua locum lepræ, & curaret me. Nunquid non meliores sunt Abana & Pharphar fluij Damasci omnibus aquis Israël, vt lauer in eis, & munder? Cùm ergo abiret indignans, accesserunt ad eum serui sui, & locuti sunt ei, Pater, si rem grandem dixisset Propheta, facere debueras: quanto magis quia nunc dixit tibi, Lauare, & mundaberis? Descendit igitur, & lauit in Iordane septies iuxta sermonem viri Dei, & restituta est caro eius sicut caro pueri paruuli, & mundatus est.

4. Reg. 20.

Antequàm egrederetur Esaias mediam partem atrij, factus est sermo Dei ad eum, dicens: Reuertere, & dic Ezechia duci populi mei: Hæc dicit Dominus Deus Dauid patris tui. Audiui orationem tuam, & vidi lachrimas tuas, & ecce sanauit te die tertio ascēdes templum Domini. Et addam diebus tuis quindecim annos: sed & de manu regis Assyriorum liberabo te, & ciuitatem hanc.

Mat. 8.

Cùm descendisset Iesus de monte, secuta sunt eum turbæ multæ. Et ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens, Domine, si vis, potes me mundare. Et extendens Iesus manum, tetigit eum, dicens, Volo. Mundare. Et confestim mundata est lepra eius.

ibid.

Cùm intrasset Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, & dicens: Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & malè torquetur. Et ait illi Iesus, Ego veniam, & curabo eum. Et respondens Centurio, ait, Domine, non sum dignus vt intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus. Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: & dico huic, Vade, & vadit: & alij, Veni, & venit: & seruo meo, Fac hoc, & facit. Audiens autem Iesus, miratus est: & sequētibz se dixit, Amen dico vobis, non inueni tantam fidem in Israël. Et dixit Centurioni, Vade: & sicut credidisti, fiat tibi. Et cùm venisset Iesus in domum Petri, vidit sororū eius iacentem, & febricitantem. Et tetigit manum eius, & dimisit eam febris.

Mat. 9.

Transeunte Iesu, secuti sunt eum duo cæci, clamātes, & dicentes: Miserere nostri, fili Dauid. Dicit eis Iesus: Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei, Vtique Domine. Tunc tetigit oculos eorum, dicens, Secundum fidem vestram fiat vobis. Et aperti sunt oculi eorum. Egressis autem illis, obtulerūt ei hominem mutum, dæmonium habentem. Et eiecto dæmonio, locutus est mutus.

Mat. 12.

Et cùm inde transisset, venit in synagogam eorum. Et ecce homo habens manum aridā. Et interrogabant eum, dicentes, Si licet sabbatis curare? At ait homini, Extende manum tuam. Et extendit: & restituta est sanitas sicut altera.

Mat. 14.

Obtulerunt ei omnes malè habentes. Et rogabant eum, vt vel solum fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quotquot tetigerunt, salui facti sunt.

Mat. 15.

Et ecce mulier Chananaea à finibus illis egressa, clamauit, dicens ei: Miserere mei Dñe, &c. Et accesserunt ad eum turbæ multæ, habentes secū mutos, cæcos, claudos,

A claudos, debiles, & alios multos. Et proiecerunt eos ad pedes eius, & curauit eos.

Accessit ad eum homo genibus prouolutus ante eum, dicens: Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, & malè patitur. Nam sæpè cadit in ignè, & crebrò in aquam. Et dixit Iesus, Afferte illum huc. Et increpauit illum Iesus: & exiit ab eo dæmonium, & curatus est puer ex illa hora. *Mat. 17.*

Ecce duo cæci sedentes secus viam, audierunt quia Iesus transiret: & clamarunt, dicentes: Domine, miserere nostri fili Dauid. Et stetit Iesus, & vocauit eos; & ait, Quid vultis vt vobis faciam? Dicunt illi: Domine, vt aperiatur oculi nostri. Misertus autem illorum Iesus, tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, & secuti sunt eum. *Mat. 20.*

B Erat quidam homo triginta & octo annos habens in infirmitate sua. Et dixit ei Iesus, Vis sanus fieri? &c. *Io. 5.*

Hæc cum dixisset, expuit in terram, & fecit lutum ex sputo, & liniuit lutum super oculos eius, & dixit ei, Vade, laua in natatoria Siloë. Abiit ergo, & lauit, & venit videns. *Io. 9.*

Ecce vir, cui nomen Iairus: & cecidit ad pedes Iesu, rogans eum, vt intraret in domum suam: quia vnica filia erat ei, ferè annorum duodecim, & hæc moriebatur. Et contigit, dum iret, à turba comprimebatur. Et mulier quædam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim. Accessit retrò, & tetigit fimbriam vestimenti eius: & confestim stetit fluxus sanguinis eius. *Luc. 8.*

C Adhuc illo loquente, venit quidam ad principem synagogæ, dicens ei: Quia filia tua mortua est, noli vexare illum. Iesus autem cum venisset domum, tenens manum puellæ, clamauit, dicens: Puella surge. Et reuersus est spiritus eius, & surrexit continuo. *Ibid.*

Ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo, & erat inclinata, nec poterat sursum respicere. Quam cum videret Iesus, vocauit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus, & confestim erecta est. *Luc. 13.*

Erat homo in spiritu immundo: & exclamauit, dicens, Quid nobis & tibi Iesu Nazarene? Venisti ante tempus perdere nos. Et comminatus est ei Iesus, dicens: Obmutescè, & exi ab homine. Et exiit ab eo. *Marc. 1.*

D Et venerunt ad eum ferentes paralyticum, qui à quatuor portabatur. Et cum non possent offerre illi eum præ turba, nudauerunt tectum vbi erat: & patefacientes, submiserunt grabatum, in quo paralyticus iacebat. Cum autem vidisset Iesus fidem illorum, ait paralytico, Fili, dimittuntur tibi peccata tua. Surge, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam. Et statim surrexit ille: & sublato grabato abiit. *Mar. 2.*

Et venit Iesus in regionem Gerasenorum. Et exeunti ei de nauis, statim occurrit ei de monumentis homo in spiritu immundo. Videns autem Iesum à longè, cucurrit, & adorauit eum: & clamans voce magna, dixit: Quid mihi & tibi Iesu fili Dei altissimi? A diuro te per Deum ne me torqueas. Et interrogabat eum: Quod tibi nomen est? Et dicit ei: Legio mihi nomen est: quia multi sumus. Et deprecabantur eum multum, ne se expelleret extra regionem. Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus, pascens. Et deprecabantur eum spiritus, dicentes, Mitte nos in porcos, vt in eos introeamus. Et concessit eis Iesus. Et exeuntes spiritus immundi, introierunt in porcos: & magno impetu grex præcipitatus est in mare ad duo millia, & suffocati sunt in mari. *Mar. 5.*

E Et adducunt ei surdum & mutum: & deprecabantur eum, vt imponeret illi manum. Et apprehendens eum de turba scorum, misit digitos suos in auriculas eius: & expuens, tetigit linguam eius. Et statim sanatus est. *Mar. 7.*

Adducunt ei cæcum: & rogabant eum, vt illum tangeret. Et apprehensa manu cæci, in oculos eius imposuit manus suas. Et respexit. *Mar. 8.*

Et dixit Petrus: Argentum & aurum non est mihi. Quod autem habeo, hoc *Act. 3.*

tibi do. In nomine Iesu Christi surge, & ambula. Et protinus consolidatae sunt bases eius & plantae, & ambulabat.

5. Per manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia magna in plebe: ita ut in plateas eicerent infirmos, ut veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quenquam illorum.
9. Factum est ut Petrus, dum transfret uniuersos, deueniret ad sanctos qui habitabant Lyddae. Inuenit autem ibi hominem quendam nomine Aeneam, ab annis octo iacentem in grabbato, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus: Aenea, sanet te Dominus Iesus Christus. Et continuo sanatus est.
14. Et quidam vir Lystris infirmis pedibus sedebat, claudus ex utero matris suae, qui nunquam ambulauerat. Hunc intuitus Paulus, & videns quia fidem haberet, ut saluus fieret, dixit magna voce, Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit, & ambulauit.
16. Puella quaedam habens spiritum pythonem transeuntibus ipsis, clamabat, dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt, qui annunciant vobis viam salutis. Dolens autem Paulus, & conuersus, spiritui dixit, Praecipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea.
17. Contigit autem patrem Publij febribus & dysenteria vexatum iacere. Ad quem Paulus intrauit: & cum orasset, & imposuisset ei manus, sanauit eum.

De suppellectile sacra: & quod homini priuato vas sacrum tangere non liceat. H
CAP. LXI.

2. Reg. 6.

XTENDIT Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boues, & declinauerunt eam. Iratusque est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi iuxta arcam Domini.

1. Par. 15.

Dixit Dauid: Non licebit ferre arcam Dei, nisi solis Leuitis: quoniam Deus elegit eos, ut ministrarent in seculum.

2. Par. 26.

Restiterunt sacerdotes Oziae regi, & dixerunt: Non est tui officij Ozia, ut adoleas incensum Domino: sed sacerdotum, hoc est filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad huiusmodi ministerium. Egredere de sanctuario, ne contempseris: quia non reputabitur tibi in gloriam hoc a Domino Deo. Iratusque Ozias, & tenens in manu thuribulum, ut adoleret incensum, minabatur sacerdotibus. Statimque orta est lepra in fronte eius coram sacerdotibus in domo Domini super altare thymiamatis.

De supplicantibus: & quod orantium supplicationes admittere oporteat.
CAP. LXII.

2. Reg. 19.

SEMEI autem filius Gera, prostratus coram rege, cum iam transisset Iordanem, dixit ad eum: Ne reputes mihi Domine mihi iniquitatem, neque memineris iniuriarum serui tui, in die qua egressus es Domine mi rex de Hierusalem. Et dixit rex, Non morieris. Et iurauit ipsi.

3. Reg. 13.

Extendit manum suam Hieroboam, dicens, Apprehendite eum. Et exaruit manus eius, quam extenderat contra eum, nec valuit eam retrahere ad se. Altare quoque scissum est, & effusus est cinis de altari iuxta signum quod praedixerat vir Dei in sermone Domini. Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Domini Dei tui, & ora pro me, ut restituatur manus mea mihi. Orauitque vir Dei faciem Domini, & reuersa est manus regis ad eum, & facta est sicut prius fuerat.

4. Reg. 1.

Iterum misit principem quinquagenarium tertium. Qui cum venisset, curauit genua contra Eliam, & precatus est eum, & ait, Homo Dei, noli despiciere animam meam, & animas seruorum tuorum, qui mecum sunt. Locutus est autem angelus